

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 lipca 2017 roku o zmianie wysokości emerytury wojskowej Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. ustalił wnioskodawcy P. W. wysokość emerytury wojskowej od dnia 1 sierpnia 2017 roku w kwocie 2024 zł 09 groszy.

W uzasadnieniu wskazano ,że podstawa wymiaru emerytury wojskowej P. W. wynosi 4250 zł 51 gr. Ponadto wskazano ,że podstawowy wymiar przysługującej emerytury wojskowej przy zachowaniu zasady nie przekraczania 75% podstawy wymiaru wynosi 47,62%. Od dnia 1 sierpnia 2017 roku do wypłaty miesięcznie będzie przysługiwało wnioskodawcy świadczenie w wysokości 1680,92 zł , natomiast jednorazowo będzie wypłacone wyrównanie w kwocie 106,11 zł za okres od dnia 1 maja 2017 roku do 31 lipca 2017 roku. Jednocześnie w decyzji wskazano ,że wnioskodawcy nie przysługują żadne dodatki / decyzja w aktach emerytalnych /.

W dniu 21 sierpnia 2017 roku wnioskodawca odwołał się od powyższej decyzji wskazując ,że jest ona zaniżona wobec nieprzyznania dodatku za wykonywanie skoków ze spadochronem. Wnioskodawca wskazał ,ż w okresie od października 2002 roku do czerwca 2004 roku wykonywał takie skoki. Potwierdza to również decyzja z dnia 12 lipca 2011 roku dowódcy Jednostki Wojskowej nr (...), w której , w uzasadnieniu dowódca wskazuje ,że wnioskodawca wykonywał skoki ze spadochronem w okresie od 18.10.2002 roku do 30.06.2004 roku ./ odwołanie k- 2-20dw/.

W odpowiedzi na odwołanie dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w Ł. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał ,że emeryturę wojskową podwyższa się o 1% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio w charakterze skoczków spadochronowych i saperów. Wnioskodawca nie przedłożył wymaganych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dowodów tj. dokumentów potwierdzających wykonywanie skoków ze spadochronem czyli wyciągu z rozkazu dowódcy jednostki wojskowej stwierdzającego liczbę skoków spadochronowych wykonanych przez żołnierza w charakterze skoczka spadochronowego. W aktach wnioskodawcy brak jest dokumentów uzasadniających podwyższenie emerytury. Dokumentem takim nie jest przedłożona przez wnioskodawcę decyzja z dnia 12 lipca 2011 roku./ odpowiedź na odwołanie k- 4-40dw/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca P. W. pełnił zawodową służbę wojskową w okresie od dnia 19 stycznia 2000 roku . Rozkazem z dnia 16 maja 2011 roku nr 22 został zwolniony z zawodowej służby wojskowej i przeniesiony do rezerwy w związku z upływem czasu określonego w kontrakcie. Wnioskodawca pełnił zawodową służbę wojskową w powyższym okresie w 7 batalionie Kawalerii Powietrznej 25 brygady Kawalerii Powietrznej. W spornym okresie czasu wnioskodawca służył na stanowisku dowódcy obsługi w stopniu plutonowego./ niesporne , przebieg służby w aktach emerytalnych/.

W ramach pełnionej służby zawodowej w spornym okresie czasu wnioskodawca wykonywał skoki ze spadochronem , w ilości obowiązującej wówczas tj. 5 skoków rocznie, ponieważ nie był instruktorem ,którego obowiązywała norma 20 skoków rocznie. Odbycie skoków miało miejsce w oparciu o rozkaz dzienny dowódcy jednostki. Z tytułu wykonywania skoków ze spadochronem wnioskodawca otrzymywał dodatek specjalny desantowy oraz dodatkowy ekwiwalent żywieniowy. Rozkaz dzienny dowódcy był wydawany ustnie a nie na piśmie. W razie złej pogody rozkazy w tym przedmiocie były anulowane. Jednostka ,w której służył wnioskodawca była objęta szkoleniem desantowym z racji jej charakteru i wnioskodawca faktycznie wykonywał w każdym roku nie mniej skoków ze spadochronem niż 5. Liczba ta była faktycznie większa. W roku 2002 wnioskodawca wykonał 5 skoków w okresie od 9-17.10.2002 roku. Zostało to potwierdzone w karcie ewidencyjnej skoczka spadochronowego. Batalion 7, w którym służył wnioskodawca, jako całość był objęty szkoleniem spadochronowym. W ramach służby wnioskodawca odbywał skoki dzienne, nocne , z bronią , z zasobnikiem, z liną. Były to skoki o różnej charakterystyce, z których pięć musiało być zaliczonych. Wnioskodawca miał obowiązek wykonywania skoków w ramach pełnionej służby. Wnioskodawca służył w pododdziale gdzie dowódca był w stopniu podpułkownika. Dowódca batalionu był samodzielny. / zeznania

wnioskodawcy 00;08;40 CD k-36 w zw. z zeznaniami wnioskodawcy protokół rozprawy z 9 lipca 2018 roku k-53 , zeznania świadka M. D. 00;19;54 CD k- 36, świadka R. K. 00;29;54 CDk- 36, karta ewidencyjna skoczka spadochronowego k- 71, karty przychodów wnioskodawcy za sporny okres czasu k- 42-44/

Rozkazem dziennym dowódcy jednostki wojskowej (...) nr Pf- (...) z dnia 15 stycznia 2004 roku , dowódca jednostki stwierdził ,że wnioskodawca P. W., na podstawie przepisów oraz kart ewidencyjnych skoczka spadochronowego w 2003 roku wykonał wymaganą do wzrostu emerytury wojskowej o 1% podstawy wymiaru normę skoków ze spadochronem zgodną z „Wykazem zadań i norm szkolenia spadochronowego w wojskach lądowych w 2003 roku” / wyciąg z rozkazu dowódcy w aktach emerytalnych /.

Decyzją z dnia 12 lipca 2011 roku (...) dowódca jednostki wojskowej (...) przyznał wnioskodawcy pełniącemu służbę wojskową w tej jednostce, w ostatnim miesiącu pełnienia służby wojskowej dodatek specjalny za wykonywanie skoków ze spadochronem w wysokości proporcjonalnej ustalony przy zastosowaniu §7 ust 1 pkt 2 w wysokości 2/10 z ostatnio pobranej kwoty dodatku specjalnego za każdy rok, w którym żołnierz otrzymywał dodatek o charakterze stałym co stanowi kwotę 60 zł. W uzasadnieniu dowódca jednostki wskazał ,że wnioskodawca w ramach obowiązków wynikających z opisu zajmowanego stanowiska służbowego wykonywał skoki ze spadochronem. Wnioskodawca spełniał warunki do pobierania dodatku za skoki w okresie od dnia 18 października 2002 do 30 czerwca 2004 roku czyli łącznie 1 rok 8 miesięcy i 14 dni./ decyzja w aktach emerytalnych /

Przy uwzględnieniu wykonywania skoków ze spadochronem w spornym okresie czasu w przypadku zwiększenia podstawy wymiaru o 3 % procentowa podstawa wymiaru emerytury wzrosłaby do 50,62% / hipotetyczne wyliczenie k-64-66, niesporne/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy , w tym emerytalnych wnioskodawcy oraz zeznaniach wnioskodawcy i świadków D. i K.. Podnieść należy ,że zeznania wnioskodawcy oraz świadków są spójne, konsekwentne oraz wzajemnie potwierdzają się . Świadkowie w tym samym okresie co wnioskodawca służyli w tej samej jednostce wojskowej a świadek D. był przy wykonywaniu określonych zadań dowódcą wnioskodawcy i jednocześnie instruktorem spadochronowym. Obaj świadkowie potwierdzili w pełni wersję wydarzeń przedstawioną przez wnioskodawcę. Podnieść również należy ,iż z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w ocenie Sądu jednoznacznie wynika ,że w spornym okresie czasu wnioskodawca wykonywał przewidzianą przepisami prawa ilość skoków spadochronowych, z uwagi na co otrzymywał zarówno dodatkowe racje żywieniowe jak i specjalny dodatek desantowy.

W ocenie Sądu w postępowaniu przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wnioskodawcę nie obowiązują reguły dowodowe obowiązujące przed organem emerytalnym i wnioskodawca wszelkimi środkami dowodowymi może wykazywać okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia w sprawie. Brak archiwalnych, wydanych na piśmie rozkazów dziennych dotyczących osobiście wnioskodawcy dotyczących odbywania skoków spadochronowych czy też kart ewidencyjnych skoczka spadochronowego za wszystkie sporne lata nie jest równoznaczny z ich niewykonywaniem w charakterze skoczka spadochronowego. Ponadto podnieść należy ,że niewątpliwie zarówno wnioskodawca jak i świadkowie twierdzili zgodnie ,że bez rozkazu wykonywanie skoków byłoby niemożliwe a poza tym żołnierze w praktyce nigdy nie otrzymywali ich na piśmie tylko były wydawane na porannym apelu ustnie a w razie zmiany warunków atmosferycznych anulowane.

W ocenie Sadu zeznania świadków i wnioskodawcy są miarodajne dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie . Ponadto znajdują one potwierdzenie w innych dokumentach znajdujących się w aktach osobowych i emerytalnych wnioskodawcy. Sad nie dopatrył się żadnych podstaw aby zeznaniom ty odmówić wiarygodności. Świadek D. zajmował się w spornym okresie czasu szkoleniem spadochronowym i w tym zakresie był przełożonym wnioskodawcy natomiast świadek K. sam skoków takich nie wykonywał ponieważ służył w magazynie ale wiedział, że skoki takie wykonuje wnioskodawca bo uczestniczył w przygotowaniu sprzętu. Trudno również odmówić wiarygodności twierdzeniom świadków i wnioskodawcy, którzy zgodnie podnosili, że wykonywanie skoków ze spadochronem bez rozkazu dowódcy nie było w ogóle możliwe. Wnioskodawca po wydaniu rozkazu był zobowiązany do wykonania

skoków z uwagi na charakter jednostki w której służył i objęcia jej szkoleniem desantowym. W tym miejscu podkreślić wymaga, że organ rentowy nie kwestionuje faktu wypłacania wnioskodawcy w spornym okresie czasu dodatku specjalnego desantowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią przepisu art.15 ust 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (t.j Dz. U z 2017 r poz. 2225 ze zm.) emeryturę podwyższa się o:

1) 2% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio:

a) w składzie personelu latającego na samolotach naddźwiękowych,

b) w składzie załóg okrętów podwodnych,

c) w charakterze nurków i płetwonurków,

d) w zwalczaniu fizycznym terroryzmu;

2) 1% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio:

a) w składzie personelu latającego na pozostałych samolotach i śmigłowcach,

b) w składzie załóg nawodnych wojskowych jednostek pływających,

c) w charakterze skoczków spadochronowych i saperów,

d) w służbie wywiadowczej za granicą,

e) w oddziałach specjalnych.

Natomiast przepis art.15 ust 6a. powyższej ustawy stanowi, że Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki podwyższania emerytury, o których mowa w ust. 2 i 3, uwzględniając:

1) normy roczne:

a) godzin wykonywania lotów w składzie personelu latającego na samolotach naddźwiękowych oraz innych samolotach lub śmigłowcach,

b) godzin i dni pełnienia służby w składzie załóg okrętów podwodnych oraz załóg nawodnych wojskowych jednostek pływających,

c) godzin przebywania pod wodą i w podwyższonym ciśnieniu dla żołnierzy w charakterze nurków i płetwonurków,

d) służby w jednostce organizacyjnej przeznaczonej do fizycznego zwalczania terroryzmu,

e) wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych lub kierowania takimi czynnościami w służbie wywiadowczej za granicą,

f) wykonywania zadań specjalnych lub kierowania działaniami specjalnymi w ramach służby w oddziałach specjalnych;

2) liczbę skoków spadochronowych w roku wykonanych przez żołnierzy w charakterze skoczków spadochronowych;

3) liczbę dni w roku, w których żołnierze w charakterze saperów uczestniczyli w rozminowaniu i oczyszczaniu terenów z przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych albo brali udział w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych lub pracach minerskich z wykorzystaniem tych materiałów;

4) miesięczne okresy pełnienia służby na froncie w czasie wojny lub w strefie działań wojennych.

Na podstawie art.15 ust 6a ustawy zostało wydane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 roku w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz. U. z 2011 r, nr 159 poz. 946), które w § 3. ust 3 stanowi ,że emeryturę wojskową podwyższa się o 1% podstawy wymiaru za każdy rok zawodowej służby wojskowej pełnionej bezpośrednio w charakterze skoczka spadochronowego:

a) jeżeli żołnierz pełnił służbę w charakterze wojskowego instruktora spadochronowego i w ramach szkolenia jednostek lub pododdziałów wojskowych objętych szkoleniem spadochronowym wykonywał w ciągu roku kalendarzowego co najmniej 20 skoków ze spadochronem,

b) jeżeli żołnierz - podczas pełnienia obowiązków służbowych wynikających z opisu zajmowanego stanowiska służbowego w ramach szkolenia jednostek lub pododdziałów wojskowych objętych szkoleniem spadochronowym - wykonywał w ciągu roku kalendarzowego co najmniej 10 skoków ze spadochronem.

Podnieść należy ,że w spornym okresie czasu obowiązywało poprzednie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1995 roku w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz. U z 1995 roku nr 21 poz. 110) , na mocy którego, zgodnie z przepisem §2 ust 2 pkt 3 emeryturę wojskową podwyższa się o 1% podstawy wymiaru za każdy pełny rok zawodowej służby wojskowej pełnionej bezpośrednio w charakterze skoczka spadochronowego, jeżeli żołnierz zajmujący stanowisko:

a) skoczka w jednostce objętej szkoleniem spadochronowym w ciągu roku wykonał skoki ze spadochronem przewidziane w programie szkolenia tej jednostki,

b) instruktora spadochronowego wykonał skoki przewidziane w programie szkolenia jednostki dla instruktorów spadochronowych, jednak nie mniej niż 20 skoków w ciągu roku,

c) skoczka spadochronowego lub instruktora spadochronowego pełniącego czasowo służbę w jednostce nie objętej szkoleniem spadochronowym wykonał w ciągu roku, za zgodą przełożonych, liczbę skoków określoną pod lit. a) i b),

d) etatowe skoczka lub instruktora w sztabie (instytucji wojskowej) wykonał w ciągu roku, za zgodą przełożonych, liczbę skoków określoną pod lit. a) lub b).

Jak wynika z ustaleń sądu, w tym zeznań świadka D., który był odpowiedzialny za szkolenie spadochronowe w brygadzie , w której służył w spornym okresie czasu wnioskodawca , wykonywał on skoki ze spadochronem w charakterze skoczka spadochronowego, z uwagi na działania desantowe , które miał wykonywać pododdział wnioskodawcy. W spornym okresie czasu wnioskodawca był zobowiązany do wykonania 5 skoków rocznie w charakterze skoczka spadochronowego. Rozkaz wykonania skoków wydawał każdorazowo dowódca. W ocenie Sądu specyfika jednostki w jakiej służył wnioskodawca – wojska desantowe Brygada Kawalerii Powietrznej- przemawia za przyjęciem ,że wnioskodawca wykonywał skoki w charakterze skoczka spadochronowego. Ponadto do akt sprawy została załączona sporządzona za rok 2002 karta skoczka spadochronowego dla wnioskodawcy potwierdzająca odbycie pięciu skoków ze spadochronem.

Wskazać należy, że z dokumentów załączonych do akt sprawy w tym decyzji z dnia 12 lipca 2011 roku bezspornie wynika ,że w spornym okresie czasu wnioskodawca wykonywał wymaganą ilość skoków ze spadochronem. W uzasadnieniu decyzji wydanej przez dowódcę jednostki nr (...) wprost wynika ,że wnioskodawca w okresie od 18 października 2002 roku do 30 czerwca 2004 roku w ramach obowiązków wynikających z opisu zajmowanego

stanowiska służbowego wykonywał skoki ze spadochronem i był uprawniony do dodatku z tego tytułu oraz go pobierał. To stanowiło podstawę do przyznania kolejnego świadczenia.

Z dokumentacji płacowej wynika ,że wnioskodawca otrzymywał w spornym okresie czasu dodatek specjalny desantowy oraz diety za szkolenia poligonowe.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości , w świetle zgromadzonego materiału dowodowego ,że wnioskodawca z uwagi na specyfikę służby wykonywał skoki ze spadochronem w ilości wymaganej programem szkolenia swojej jednostki co w świetle powyżej cytowanych przepisów powinno skutkować podwyższeniem emerytury za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio w charakterze skoczka spadochronowego o 1 %. Wobec powyższego Sąd zmienił zaskarżoną decyzję jak w punkcie I wyroku.

W oparciu o treść przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 9.2 i §15.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U z 2018 r poz. 265) Sąd obciążył stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz wnioskodawcy w kwocie wynikającej ze złożonego przez pełnomocnika wnioskodawcy zestawienia.

ZARZĄDZENIE

Wyrok z uzasadnieniem doręczyć peł. pozwanego.

4.01.2019